

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 204

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 568 din 20 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2-6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
15. — Ordonanță de urgență pentru prorogarea unor termene	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
774. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Iași	8-14
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2018, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 568**

din 20 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin Ioan Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Miu în Dosarul nr. 883/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.481D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, din perspectiva prevederilor constituționale ale art. 16, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 este întemeiată, deoarece, în situația radierii din circulație a unui autovehicul pe parcursul unui an calendaristic, respectiv fiscal, se creează anumite inechități. Astfel, există cetățeni care sunt proprietari până la sfârșitul anului și datorează întreg impozitul aferent; cetățeni care nu sunt proprietari până la sfârșitul anului, întrucât, pe parcursul anului, înstrăinează autovehiculul și, cu toate acestea, plătesc aceleași contribuții fiscale pentru anul respectiv, aplicându-li-se același tratament juridic deși au o situație juridică diferită; cetățeni care dobândesc autovehicule pe parcursul unui an fiscal și care nu sunt obligați la plata contribuțiilor fiscale aferente.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 65 din 28 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 883/90/2016, **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Gheorghe Miu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită calcularea/stabilirea impozitului datorat pentru mijlocul de transport proporțional cu

perioada de timp dintr-un an fiscal cât o persoană este titularul dreptului de proprietate asupra acestuia.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece prin acestea este obligat să achite impozit pentru un bun pe care nu îl mai are în proprietate, întrucât, în cursul anului fiscal, a procedat la radierea acestuia din circulație.

6. **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** arată că prevederile criticate reglementează două ipostaze diferite, respectiv dobândirea unui mijloc de transport și radierea din circulație. Având în vedere faptul că autorul excepției se află în situația a doua, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal apare ca inadmisibilă. În ceea ce privește dispozițiile art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal apreciază că acestea sunt neconstituționale, deoarece sunt contrare principiului egalității în drepturi, precum și justei așezări a sarcinilor fiscale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 471 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit*

pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport. [...]

(4) În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 56 alin. (2) cu privire la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale sunt criticate sub aspectul persoanei desemnate să plătească impozitele atât în cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, cât și în cazul dobândirii unui mijloc de transport, prin prisma momentului de referință ales de legiuitor pentru determinarea contribuabilului în sarcina căruia cade sau încetează obligația de plată a impozitului pe mijlocul de transport, care este datorat pentru întreg anul calendaristic/fiscal.

15. Astfel, în cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor. În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

16. În acest context, având în vedere faptul că autorul excepției de neconstituționalitate se află în ipoteza nomelor cuprinse la art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, respectiv în cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, iar nu în ipoteza art. 471 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, respectiv în cazul dobândirii unui mijloc de transport, dispozițiile art. 471 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 nu au incidență în cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate a acestor din urmă dispoziții urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, care se referă la persoanele desemnate să plătească impozitele în cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport în cursul unui an calendaristic/fiscal, Curtea constată că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare; în acest sens este Decizia nr. 293 din 26 aprilie 2018, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

18. Cu acel prilej, Curtea, examinând cadrul legal în materie, a observat că, în titlul IX *Impozite și taxe locale*, la art. 454 din Legea nr. 227/2015, se prevede că impozitele și taxele locale sunt după cum urmează: a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri; b) impozitul pe teren și taxa pe teren; c) impozitul pe mijloacele de transport; d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor; e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate; f) impozitul pe spectacole; g) taxele speciale; h) alte taxe locale.

19. Regula generală în materia impozitelor și taxelor este cuprinsă în art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, iar, potrivit art. 56 din Constituție, contribuția cetățenilor la cheltuielile publice constituie o îndatorire fundamentală a acestora. Din aceste reglementări constituționale rezultă că stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta având dreptul exclusiv de a stabili cuantumul impozitelor și taxelor și de a opta pentru acordarea unor exceptări sau scutiri de la aceste obligații în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective.

20. Totodată, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Astfel, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

21. Principiile constituționale amintite implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor, întrucât fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993). Din cele de mai sus rezultă că stabilirea prin lege a unui impozit trebuie să respecte cel puțin patru criterii: echitate, proporționalitate, rezonabilitate și nediscriminare. Întrunirea cumulativă a acestor patru criterii legitimează din punct de vedere constituțional stabilirea unui impozit. Printr-o atare conduită legiuitorul respectă întru totul dispozițiile art. 56 și art. 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale; în schimb, nerespectarea acestor criterii cu valoare constituțională duce implicit la încălcarea dreptului fundamental aplicabil în cauză (a se vedea Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010).

22. Cu privire la rezonabilitatea și echitabilitatea impozitului, Curtea, în jurisprudența sa, a constatat că legiuitorul este în drept să stabilească impozite pentru a alimenta în mod constant și ritmic bugetul de stat, însă trebuie să manifeste o deosebită atenție atunci când stabilește materia impozabilă (a se vedea Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, precitată).

23. De asemenea, așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice. Astfel, din evaluarea cadrului legal cu privire la impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri, la impozitul pe teren și taxa pe teren și la impozitul pe mijloacele de transport, ca regulă generală, se

prevede că orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire [art. 455 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015], orice persoană care are în proprietate un teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual [art. 463 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015] sau orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport [art. 468 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015], exceptând cazul în care în lege se prevede diferit.

24. Acest impozit anual pe clădiri, pe teren și pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea, terenul sau mijlocul de transport la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior. În virtutea art. 16 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, anul fiscal este anul calendaristic, fiind perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie.

25. Or, în concordanță cu ceea ce instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, respectiv faptul că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.176 din 13 decembrie 2004).

26. Curtea constată că prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal, tuturor celor care cad sub incidența lor, de la momentul de referință stabilit de legiuitor, respectiv începutul anului calendaristic și pe tot parcursul anului calendaristic. Raportarea legiuitorului la o anumită dată, respectiv 31 decembrie a anului fiscal anterior, pentru a identifica/preciza contribuabilul care datorează contribuțiile fiscale pentru anul fiscal în curs, nu se poate converti în motive care ar conduce la o încălcare a principiului egalității, mai ales că acele motive invocate, prin prisma cărora s-ar deduce o presupusă discriminare, țin de operațiuni cu privire la declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor, declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren, declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport și, în general, de aspecte legate de circulația bunurilor într-un an fiscal și care se înscriu în marja de apreciere a legiuitorului, de a stabili contribuțiile financiare sau de a institui anumite scutiri.

27. În aplicarea prevederilor constituționale cu privire la contribuții financiare coroborate cu principiul legalității în materie fiscală sunt și prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prin care sunt reglementate aspecte cu privire la impozitul pe clădiri/taxa pe clădiri, la impozitul pe teren/taxa pe teren și la impozitul pe mijloacele de transport, ca regulă generală, dar și unele aspecte ce țin, în concret, de declararea, datorarea și stingerea acestora, respectiv faptul că impozitul se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv, iar pentru plata cu anticipație a impozitului datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%. Astfel, cum reiese din întreg cadrul legislativ în materie, legiuitorul a stabilit și anumite facilități de plată, anumite scutiri, precum și unele penalități de întârziere.

28. În acest context sunt de menționat atât prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, cât și cele ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, legi care prevăd principiul anualității bugetare, respectiv faptul că veniturile și cheltuielile bugetare sunt aprobate prin lege pe o perioadă de un an, care corespunde exercițiului bugetar, iar toate operațiunile de încasări și plăți efectuate în cursul unui an bugetar în contul unui buget aparțin exercițiului corespunzător de execuție a bugetului respectiv.

29. Prevederile criticate au fost adoptate tocmai în virtutea principiului anualității bugetare și fiscale, astfel cum reiese și din expunerea de motive la Legea nr. 227/2015, respectiv faptul că, în ceea ce privește impozitele și taxele locale, s-a introdus anualitatea plății pentru impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și impozitul pe mijloacele de transport, în sensul că impozitul este datorat pe întregul an fiscal de cel care are în proprietate bunul respectiv la data de 31 decembrie a anului anterior, chiar dacă bunul din proprietate este înstrăinat în anul fiscal curent; de asemenea, în cazul dobândirii unui bun în cursul anului fiscal, impozitul aferent se va datora începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor. Aceste măsuri au drept scop simplificarea modului de determinare a materiei impozabile și reducerea cheltuielilor de administrare cu privire la eventualele aspecte ce țin de circulația bunurilor într-un timp determinat, respectiv un an fiscal.

30. În ceea ce privește legiferarea cu privire la instituirea unor măsuri pentru impunerea unor taxe sau impozite sau alte contribuții financiare, precum și unele metode și modalități de stingere a tuturor creanțelor fiscale, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că rațiunea care a stat la baza unor asemenea soluții legislative a fost crearea unui climat de stabilitate și securitate juridică, precum și preocuparea statului în a găsi metode eficiente pentru a determina contribuabilul să își execute obligațiile fiscale indiferent de natura și quantumul lor (cu privire la aceste aspecte a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 910 din 5 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 12 septembrie 2011).

31. Ca atare, o asemenea măsură, instituită prin normele criticate, este expresia obligației pozitive a statului de a asigura ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale care revin în sarcina contribuabililor, fiind o măsură de protecție a bugetului general consolidat, respectiv a bugetelor locale, după caz. Astfel, se dă eficiență principiilor care stau la baza impozitelor și taxelor reglementate de Codul fiscal, respectiv eficiența impunerii, care asigură niveluri similare ale veniturilor bugetare de la un exercițiu bugetar la altul prin menținerea randamentului impozitelor, taxelor și contribuțiilor în toate fazele ciclului economic, atât în perioadele de avânt economic, cât și în cele de criză, sau predictibilitatea impunerii care asigură stabilitatea impozitelor, taxelor și contribuțiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de cel puțin un an, în care nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe și contribuții obligatorii.

32. Astfel, având în vedere principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, coroborat cu dreptul de proprietate privată, Curtea a observat că, pe de o parte, aspectele referitoare la impozite și taxe implică un complex de condiții de care legiuitorul, deși are o marjă de apreciere, trebuie să țină seamă atunci când instituie anumite contribuții financiare în sarcina contribuabililor și, pe de altă parte, dreptul de proprietate care nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, limite care, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de

proprietate. De principiu, o sarcină fiscală determină diminuarea patrimoniului celui în sarcina căruia cade obligația fiscală, dar această diminuare nu trebuie să conducă la suprimarea dreptului de proprietate.

33. Astfel, intervenția legiuitorului prin normele criticate trebuie privită prin efectuarea testului de proporționalitate, dacă aceasta își găsește justificarea sub rigoarea exigențelor constituționale, test ce are în vedere dacă ingerința este prevăzută de lege, dacă există scop legitim și dacă măsura este adecvată, necesară într-o societate democratică și dacă păstrează justul echilibru între interesele colective și cele individuale.

34. Curtea, în jurisprudența sa, a constatat că, potrivit art. 44 din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 alin. (1) din Constituție cuprinde expres o dispoziție în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate. Justificarea trebuie analizată și prin prisma unei cerințe generale, care se referă, în mod esențial, la principiul proporționalității. Conform acestui principiu, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului —, necesară — nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului — și proporțională — corespunzătoare scopului urmărit.

35. Curtea a observat că prin instituirea unor contribuții financiare are loc o ingerință *lato sensu* în dreptul de proprietate, însă scopul măsurilor legislative cuprinse în prevederile criticate este unul legitim, și anume asigurarea ritmicității și certitudinii alimentării bugetului statului și a bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale ce revin în sarcina contribuabililor, ca o măsură de protecție a bugetului general consolidat, respectiv a bugetelor locale, precum și eficientizarea colectării impozitelor pe proprietatea bunurilor — clădiri, terenuri, vehicule — la bugetele locale și, totodată, evitarea unor costuri suplimentare din partea statului pentru proceduri ce țin de regularizarea sumelor încasate și care ar trebui restituite ca urmare a schimbării titularului dreptului de proprietate care cade sub incidența normelor criticate. Ca atare, legiuitorul a urmărit predictibilitatea și eficientizarea încasării impozitelor datorate la bugetul consolidat al statului, respectiv la bugetele locale, pentru protejarea titularului dreptului de creanță, respectiv statul, care este ținut de realizarea funcțiilor și sarcinilor sale (apărare, ordine publică, sănătate, învățământ, cultură, protecție socială etc.), inclusiv cu privire la menținerea unei discipline fiscale.

36. Într-o economie de piață, persoanele fizice și juridice încheie o multitudine de acte juridice translativ de proprietate, fiind posibil ca un bun de natura celor prevăzute de textele contestate să își schimbe proprietarul chiar și de mai multe ori într-un an calendaristic. Într-o atare situație, a ține statul (fiscul) obligat ca, de fiecare dată când un astfel de bun își schimbă proprietarul în decursul unui an fiscal, să întocmească alte documentații, atât de impozitare a noului proprietar, cât și de restituire a sumelor plătite în plus de vechiul proprietar, ar echivala cu impunerea unei obligații excesive și oneroase în sarcina statului, fiind astfel înfrântă egalitatea juridică a părților în raportul juridic fiscal. Ca atare, măsura instituită prin normele criticate este una necesară atât pentru a se crea o rigoare în evidențele fiscale și a se evita o eventuală dezordine fiscală, ca urmare a operațiunilor privind schimbarea frecventă a titularilor dreptului de proprietate, respectiv circulația bunurilor într-un an fiscal, cât și pentru evitarea unor inconveniente legate de costuri excesive în sarcina statului ce ar decurge din asemenea operațiuni, în raport cu diferența pe care contribuabilul/propietarul ar urma să o primească în urma restituirii de către stat a sumelor deja plătite, care este numai o fracție a acestor impozite, mai ales că aceste categorii de impozit sunt, în general, de valori mici, precum și pentru previzibilitatea impunerii și certitudinea acesteia.

37. În ceea ce privește arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, inclusiv sistemul de impunere care exista în vechea reglementare cuprinsă în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin care noul proprietar avea obligația de plată a impozitului respectiv începând cu data de întâi a lunii următoare în care a dobândit dreptul de proprietate, respectiv obligația de plată înceta cu data de întâi a lunii următoare celei în care a încetat să mai fie proprietar al bunului supus impozitării, a apelat la măsura obligației de plată a impozitelor pe clădire, teren și pe mijlocul de transport ce cade în sarcina persoanei care deține dreptul de proprietate asupra bunului supus impozitării la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, ca moment de referință pentru determinarea titularului dreptului de proprietate ce are calitatea de contribuabil în întregul an fiscal anume determinat. Măsura are un grad de intruziune moderat, având în vedere întinderea în timp a sarcinii fiscale impuse (o fracție de timp), iar cuantumul contribuțiilor datorate, astfel cum reiese din cadrul legislativ în materie, nu este unul excesiv, de natură să afecteze grav patrimoniul contribuabilului până la anihilarea dreptului de proprietate. Totodată, se are în vedere și faptul că impozitele reale sunt modice în raport cu valoarea de circulație a bunurilor, cu atât mai mult cu cât nu este vorba întotdeauna de întreg impozitul, ci de o fracție a acestuia, în funcție de momentul în care au loc anumite evenimente precum declararea, dobândirea sau înstrăinarea bunurilor.

38. Astfel, Curtea a constatat că această orientare legislativă în materie fiscală a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care, astfel cum s-a arătat mai sus, legiuitorul are o largă marjă de apreciere.

39. Totodată, Curtea a reținut că măsurile instituite prin prevederile criticate configurează un just raport de proporționalitate între interesele particulare și cele generale, în sensul că pun în balanță, pe de o parte, interesul persoanelor/contribuabililor cu privire la obligațiile financiare, în virtutea așezării juste a acestora, coroborate cu dreptul de proprietate privată, și, pe de altă parte, interesele statului de a evita încărcătura administrativă excesivă și de a identifica, în mod concret la începutul anului fiscal, care sunt, alături de stat,

subiecții raportului juridic de drept fiscal în anul respectiv, adică certitudinea titularilor în sarcina cărora cade obligația alimentării bugetului statului.

40. Față de cele prezentate, Curtea a constatat că aspectele instituite prin prevederile criticate reprezintă o măsură necesară, adecvată și proporțională, iar scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată este unul legitim, care face posibilă menținerea unui just echilibru între interesele aflate în joc, respectiv atât respectarea drepturilor fundamentale ale omului prevăzute de Constituție, cât și respectarea cerințelor interesului general al societății prin prisma obligației pozitive a statului de a asigura ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetului statului și

bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale care revin în sarcina contribuabililor. Măsura apare ca fiind una de protecție a bugetului general consolidat, respectiv a bugetelor locale, dându-se eficiență principiului legalității în materie fiscală, astfel că nu poate fi reținută o pretinsă încălcare a principiului egalității în drepturi, a dreptului de proprietate, coroborate cu principiul așezării juste a sarcinilor fiscale.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

42. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește art. 471 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 și cu majoritate de voturi¹ în privința art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Miu în Dosarul nr. 883/90/2016 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor, în același dosar, al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 471 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

¹ A se vedea opinia separată formulată la Decizia nr. 293 din 26 aprilie 2018.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru prorogarea unor termene

Luând în considerare modificările legislative în domeniu care implică din partea contribuabililor conformarea la noile cerințe de raportare și îndeplinire a obligațiilor declarative instituite pentru stabilirea obligațiilor fiscale, precum și pentru distribuirea unei sume din impozitul datorat pe venitul anual, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii,

în scopul evitării riscului neconformării de către anumite categorii de contribuabili care au obligația să completeze și să depună, până la data de 15 martie 2019, formularul „Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice” și formularul 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”,

având în vedere numărul mare de contribuabili care accesează portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ținând cont de faptul că de la începutul anului 2019 numărul utilizatorilor spațiului privat virtual (SPV) a crescut cu peste 800.000, din care 97% sunt persoane fizice, ca urmare a introducerii obligativității depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice numai prin mijloace electronice, în scopul evitării blocării sistemului electronic și, implicit, a imposibilității de depunere a declarațiilor în termenul legal,

pentru evitarea unor blocaje în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor declarative ale contribuabililor persoane fizice, ținând cont de faptul că, începând cu anul 2019, Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se depune numai în format electronic, ceea ce presupune înregistrarea contribuabililor în spațiul privat virtual,

ținând cont de situația obiectivă creată de reglementarea la nivel de ordonanță de urgență a termenului de depunere a declarației și de faptul că prorogarea acestui termen nu se poate realiza decât printr-un act normativ de același nivel,

având în vedere că măsura prorogării, pentru anul 2019, trebuie să fie adoptată anterior expirării perioadei până la care contribuabilii persoane fizice trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, se impune prorogarea termenului până la care contribuabilii persoane fizice trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale.

Ținând seama de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative, în sensul că:

— neintroducerea prorogării termenului până la care contribuabilii persoane fizice trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale ar putea genera dificultăți în ceea ce privește îndeplinirea acestor obligații fiscale și ar putea crește riscul neconformării de către contribuabilii care au obligația să completeze și să depună, până la data de 15 martie 2019, formularul „Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice”;

— neintroducerea prorogării termenului până la care se depun formularul „Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice” și formularul 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii” ar conduce la diminuarea fondurilor atrase de entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și de unitățile de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii,

în considerarea faptului că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie o situație extraordinară, a cărei rezolvare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) În anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în situațiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Codul fiscal*, se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

(2) În anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”, în situațiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul

fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

(3) În anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

(4) În anul 2019, termenul de 31 martie inclusiv prevăzut la art. 151 alin. (24) din Codul fiscal se prorogă până la data de 16 august 2019 inclusiv.

(5) În anul 2019, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut la art. 133 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal pentru acordarea bonificației se prorogă până la data de 31 iulie 2019 inclusiv.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

București, 12 martie 2019.
Nr. 15.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Iași

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 6 unități administrativ-teritoriale din județul Iași, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Bălțați — sectoarele cadastrale nr. 15, 16, 17, 22, 23, 26, 28, 34;

b) unitatea administrativ-teritorială Dobrovăț — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 7, 8, 12, 16, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32;

c) unitatea administrativ-teritorială Mogoșești-Siret — sectoarele cadastrale nr. 1, 7, 15;

d) unitatea administrativ-teritorială Moșna — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12;

e) unitatea administrativ-teritorială Plugari — sectoarele cadastrale nr. 10, 11, 13, 22, 28, 29, 32;

f) unitatea administrativ-teritorială Sirețel — sectoarele cadastrale nr. 2, 8, 10, 21, 22, 37, 38.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—6 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 26 februarie 2019.
Nr. 774.

*) Anexele nr. 1—6 sunt reproduse în facsimil.

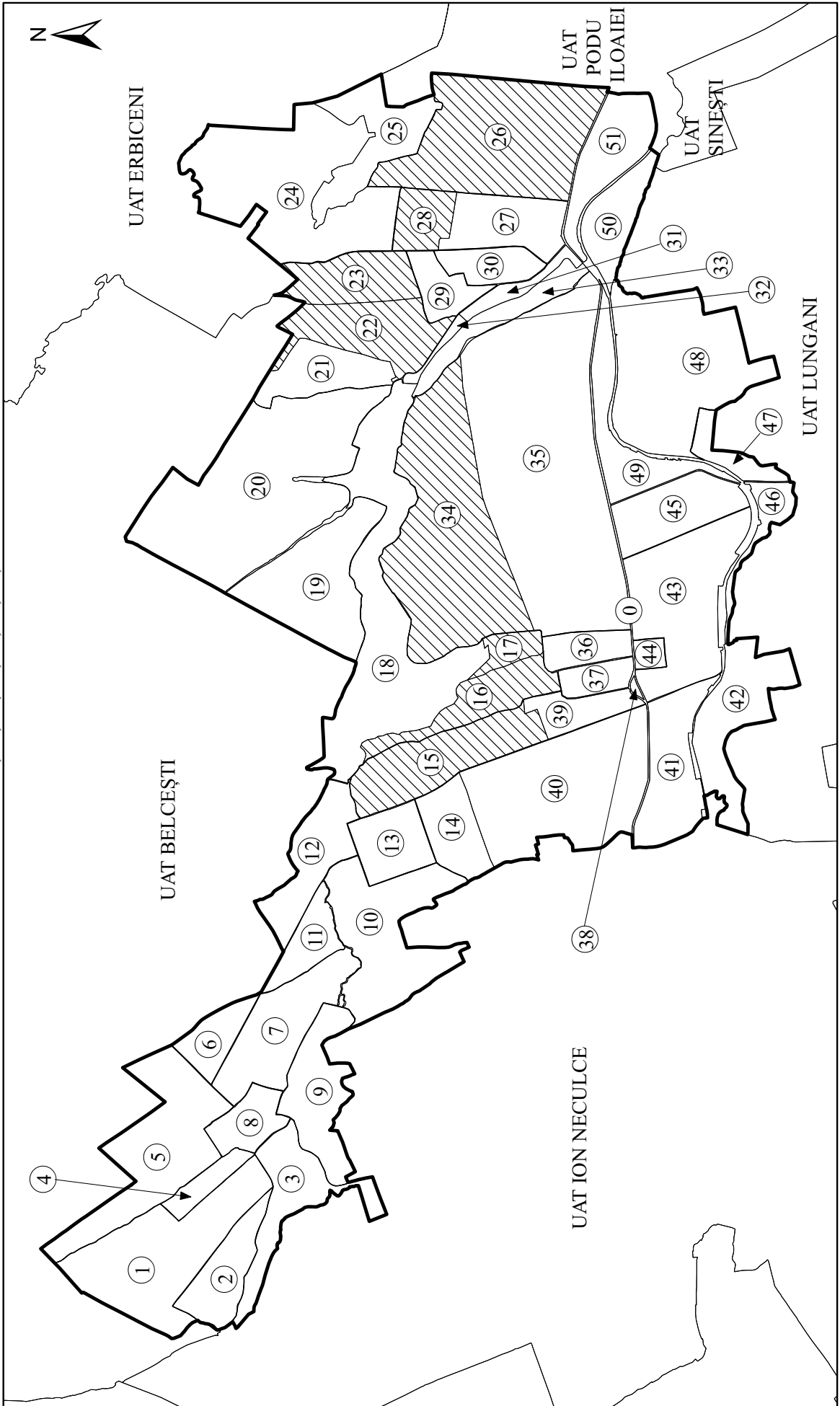

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: IAȘI

UAT: BĂLȚAȚI

Sectoare: 15, 16, 17, 22, 23, 26, 28, 34

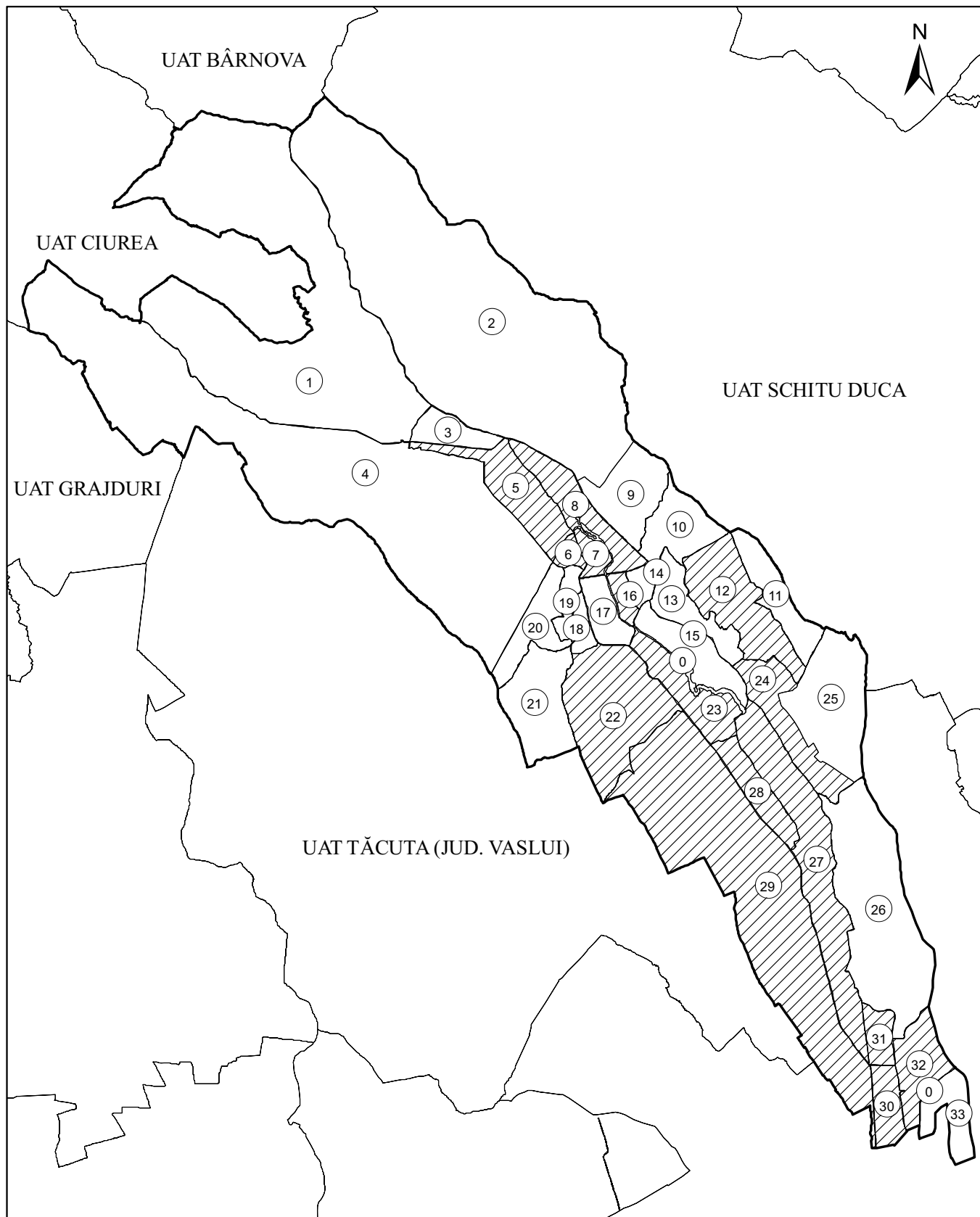

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

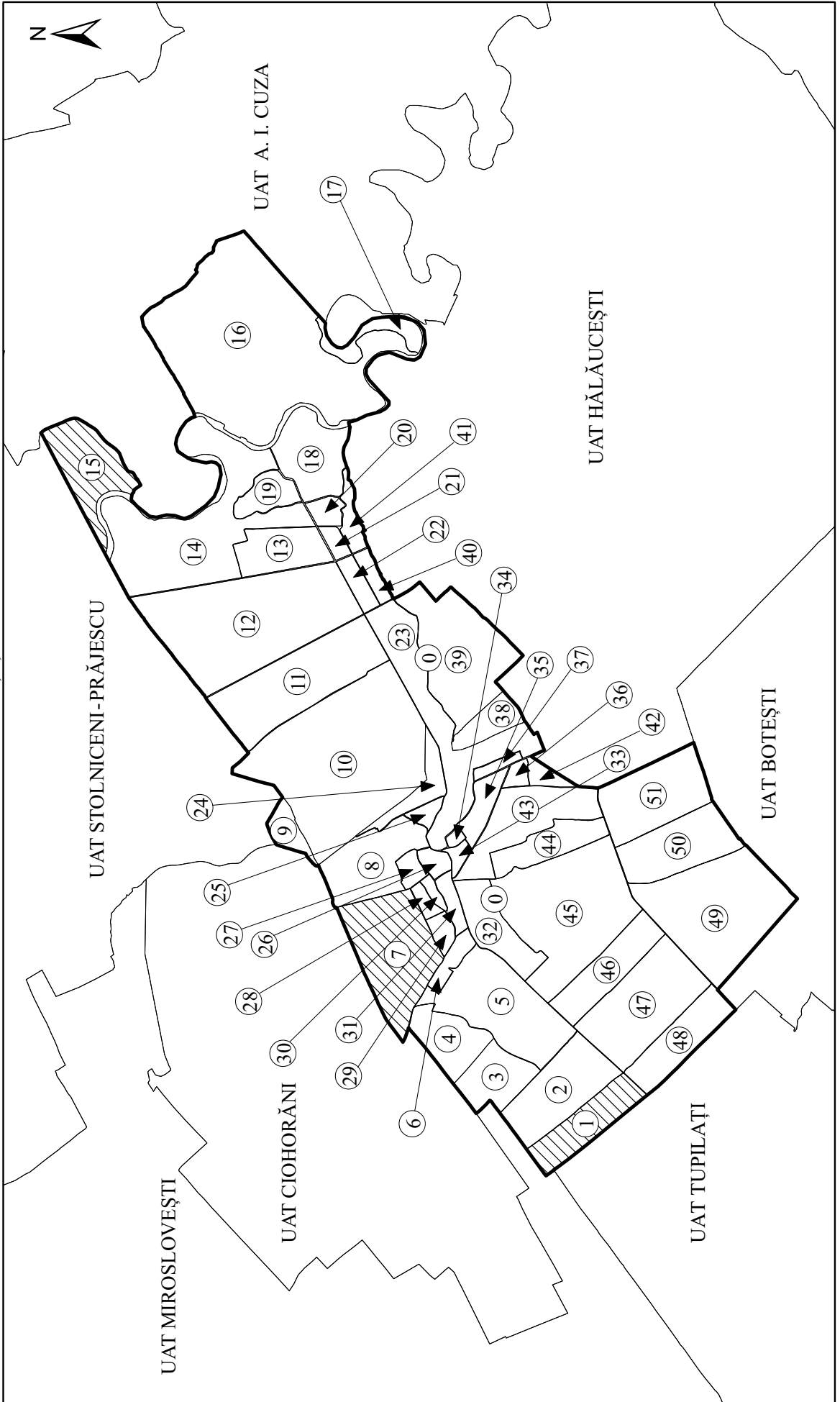
Județ: IAȘI

UAT: DOBROVĂȚ

Sectoare: 5, 6, 7, 8, 12, 16, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: IAȘI
 UAT: MOGOȘEȘTI-SIRET
 Sectoare: 1, 7, 15

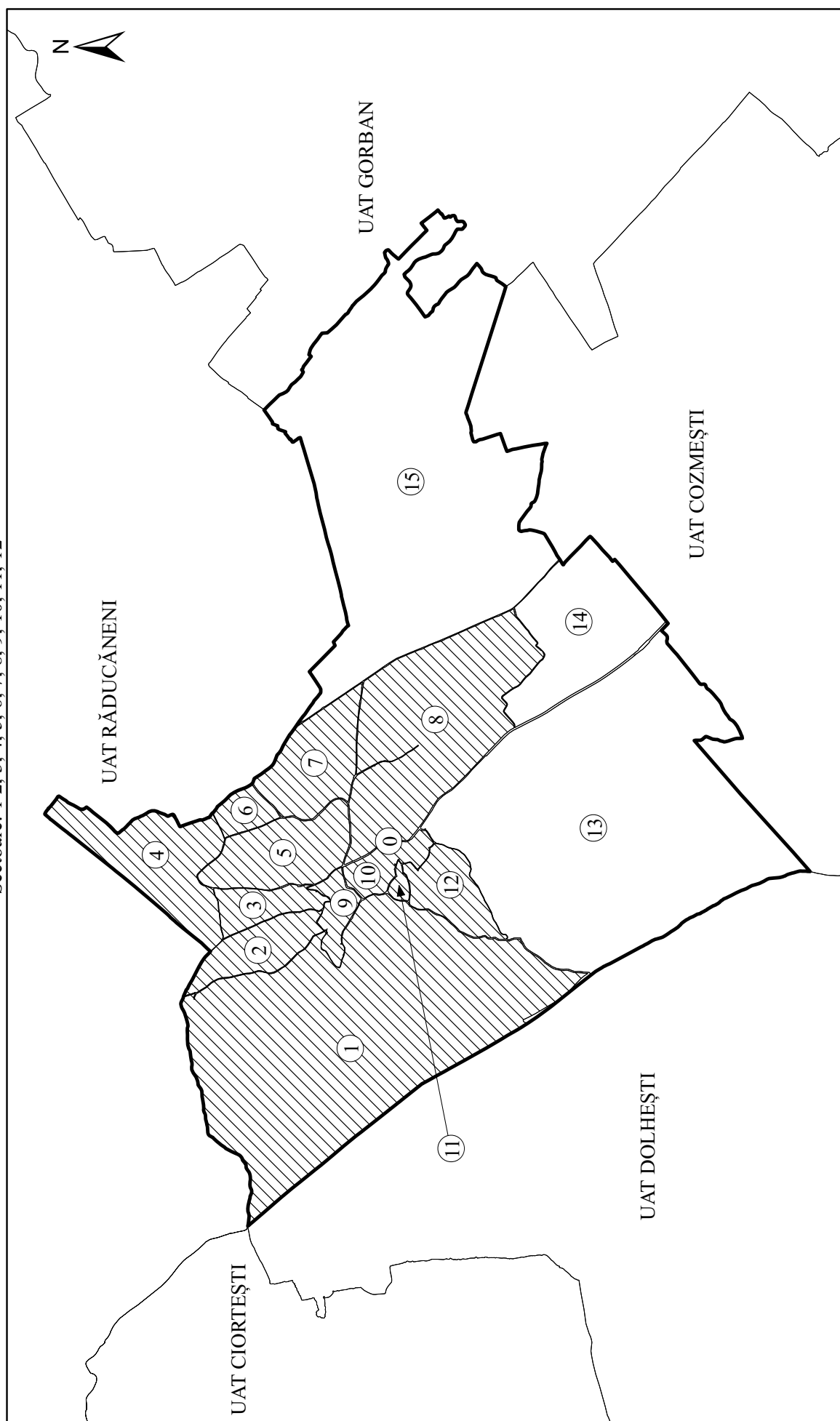

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: IAȘI

UAT: MOȘNA

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

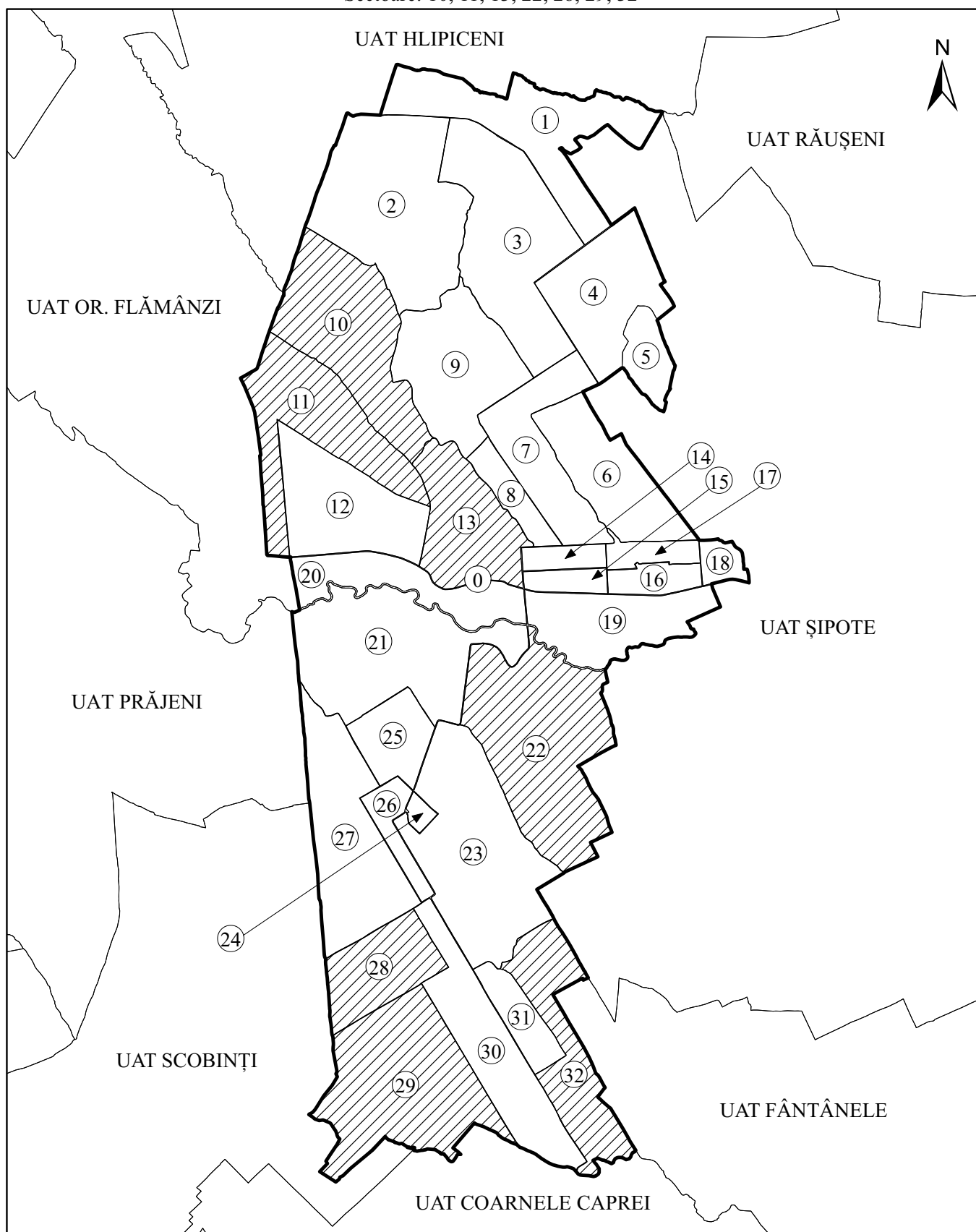

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: IAȘI

UAT: PLUGARI

Sectoare: 10, 11, 13, 22, 28, 29, 32

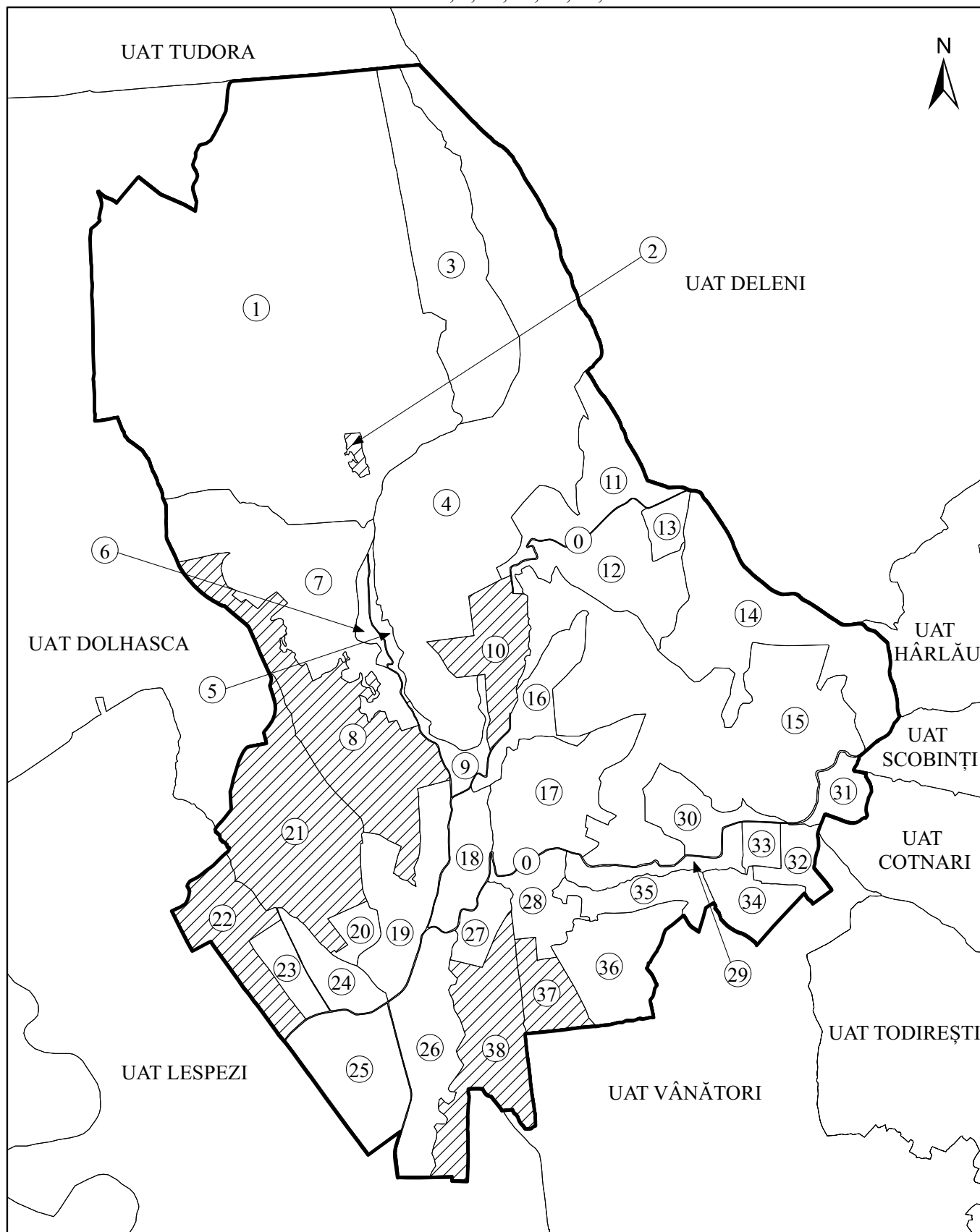

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: IAȘI

UAT: SIREȚEL

Sectoare: 2, 8, 10, 21, 22, 37, 38

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2018,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România**

Denumirea partidului politic: UNIUNEA DEMOCRATICĂ A SLOVACILOR ȘI CEHILOR DIN ROMÂNIA

Sediul partidului politic: orașul Nădlac, Str. Independenței nr. 36, județul Arad, CUI 3218132

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2018

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	Filiala Zonală Arad												5.200
2.	Filiala zonală Banat												2.960
3.	Filiala Zonală Banat Sud												6.510
4.	Filiala Zonală Bihor												25.240
Cuquantumul total							39.750						
Numele și prenumele reprezentantului legal							Merka Adrian-Miroslav						
Semnătura													
Data întocmirii							11 martie 2019						

Situația centralizată a cuantumurilor totale ale veniturilor obținute în anul 2018 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuquantumul anual
1.	UNIUNEA DEMOCRATICĂ A SLOVACILOR ȘI CEHILOR DIN ROMÂNIA	Editarea, realizarea și difuzarea publicațiilor ori a altor materiale de propagandă și cultură politică proprii		
		Vânzarea de bilete, taxe de participare sau altele asemenea la acțiuni culturale, sportive, precum și la întruniri și seminare cu tematică politică, economică sau socială	Vânzare bilete la acțiuni culturale	1.765
		Vânzarea materialelor tipărite cu însemnele partidului politic		
		Servicii oferite către membrii partidului pentru organizarea acțiunilor culturale, sportive, întrunirilor și seminarelor cu tematică politică, economică sau socială		
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru conferințe sau acțiuni social-culturale		
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru organizarea birourilor parlamentare		
		Înstrăinarea terenurilor și clădirilor din patrimoniu		
		Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu		
		Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		
		Emiterea carnetelor/legitimațiilor de membru al partidului politic		
		Dobânzi bancare	Dobânzi bancare	16
Cuquantumul total			1.781	
Numele și prenumele reprezentantului legal			Merka Adrian-Miroslav	
Semnătura				
Data întocmirii			11 martie 2019	

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 99/2019 privind aprobarea formularului-tip al cererii unice de plată pentru anul 2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 și 138 bis din 21 februarie 2019, se fac următoarele rectificări:

— în anexa nr. 1, la titlul IV subtitlul 7.5, în loc de: „... de 500 kg semințe/ha sau 5000 kg tulpini uscate/ha” se va citi: „... de 500 kg semințe/ha și/sau 5000 kg tulpini uscate/ha”;

— în anexa nr. 2, la titlul 7.5 lit. b), în loc de: „... de 500 kg semințe/ha sau 5000 kg tulpini uscate/ha;” se va citi: „... de 500 kg semințe/ha și/sau 5000 kg tulpini uscate/ha;”.

În anexa nr. 1 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.060/2016 privind aprobarea Planului de management și Regulamentului Parcului Național Cozia și al siturilor Natura 2000 din zona acestuia ROSCI0046 Cozia și ROSPA0025 Cozia-Buila-Vânturarița, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 și 38 bis din 13 ianuarie 2017, la capitolul 5, domeniul F „Management și administrare”, rândul F.1, se fac următoarele rectificări:

— la coloana „Acțiuni”, în loc de: „F.1. Completarea dotărilor și amenajărilor la Centrul de vizitare Brezoi, inclusiv adaptarea unui sistem adecvat de încălzire al acestuia, bazat pe folosirea energiei solare. Construcția și dotarea corespunzătoare a unor puncte de informare ale PNC” se va citi „F.1. Completarea dotărilor și amenajărilor la Centrul de vizitare Brezoi, inclusiv realizarea unui sistem de încălzire bazat pe folosirea energiei solare. Construcția și dotarea corespunzătoare a unor puncte de informare ale PNC și a obiectivului «Casa naturii și a tradițiilor locale» — investiție cu rol major în realizarea unui management performant privind cunoașterea și protejarea valorilor naturale și culturale specifice PNC”;

— la coloana „Ținta”, după a doua liniuță, se va citi: „Realizarea obiectivului «Casa naturii și a tradițiilor locale»”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 220879